

Mord på Ålandsbåten?

Jan Mårtensson himself

Ska man hinna åka från Falun till Kapellskär, lyssna på en deckarförfattare som berättar om sitt författarskap, därefter åka TOR till Åland och hinna hem igen samma dag, då gäller det att starta tidigt på morgonen.

"Det ska bli intressant att se om någon försover sig. Jag hoppas att det inte blir vi". Det var Margarethas kommentar när vi konstaterade att vi skulle stiga på bussen på Promenaden 05.30.

(När vi kom ombord på båten kunde vi konstatera att av de fem-sex busslaster pensionärer som var med där var det vi som hade rest längst, dvs stigit upp tidigast!).

I vanliga fall brukar Ålandsresor inledas med en rast på motellet i Heby, det blev det inget av på denna resa. Istället fick vi dispens från det vanliga förbudet att ha med mat att äta på bussen. Kaffe och smörgås intogs alltså "i full fart".

Visserligen har jag läst ett antal av Jan Mårtenssons böcker, de är småmysiga och fyllda med lite kulturell information, men det var några år sedan nu. Så jag gick till biblioteket för att låna någon och uppdatera mig. Egentligen hade jag tänkt mig Mord på Mauritius eftersom jag visste att föreningens resekommitté planerade en resa till Mauritius under 2017. Då kunde det ju passa att ha läst den boken.

Men nu har jag fått reda på att det inte blir någon Mauritius-resa. Och just den boken var utlånad på biblioteket. Det fick bli en annan i stället, Juvelskrinet från 2014.

Jan Mårtensson berättade att han har skrivit ett sjuttiototal böcker. De handlar om två ämnen, Kulturhistoria respektive Kulturhistoria med mord. Flertalet, för närvarande 44 stycken, tillhör den senare kategorin. Men han tycker egentligen inte om mord och våld och blod. Därför tilldrar sig morden normalt "mellan kapitlen" så att han inte behöver gå in och skildra dem.

Många av oss som lyssnade undrade nog hur det kommer sig att han har orkat med att skriva så många böcker. Med tanke på hans övriga karriär som diplomat, generaldirektör och biträdande generalsekreterare för FN kan det ju inte handla om ett behov av pengar. Han förklarade det med att författandet var hans "hemliga tapetdörr" genom vilken han kan smita ut från storpolitikens diskussioner om nedrustningar, miljöproblem och annat liknande.

Mårtenssons "hjärte" (som väl är en antihjärte) Johan Kristian Homan med antikvitetssaffär på Köpmannagatan i Gamla Stan har tydligen blivit så känd att när brandkåren kom för att släcka en brand i en lägenhet på gatan frågade en brandman "Är det här som Homan bor?".

Många av Jan Mårtenssons deckare utspelar sig på mer eller mindre exotiska platser runt jorden. Kommer nästa bok att ha titeln Mord på Ålandsbåten och utspela sig just där och med en busslast pensionärer inblandade? Något direkt svar om detta fick vi dock inte. Han förklarade att han själv inte vet hur boken ska sluta medan han skriver, det blir som det blir. Alternativet, sa han, skulle vara att först skriva ett synopsis - "men då får jag ju skriva boken två gånger och det har jag inte lust till!".

En annan fråga som man kan fundera över är Cléo de Merode, Homans blåmaskade siameskatt som i regel hjälper till att lösa mordgåtorna. På nätet har jag hittat uppgiften att en välskött innekatt kan bli 15-18 år gammal. Världsrekordet ska vara 36 år. Det rekordet har Mårtensson/Homan lyckats slå för länge sedan!

Jan Mårtensson signerar Ingall Bergvalls nyinköpta bok

Full kommers vid bokbordet!

Bo Bävertoft